

การพัฒนาตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

A Development of the Professional Code of Ethics Indicators of the School Administrators

ญาณวิทย์ บัวหอม *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา 2) ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ของตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 คือผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 962 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 คือผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในทุกภูมิภาค จำนวน 72 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความเหมาะสมของตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็นเชิงประเมินจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบลิค-เอิร์ท วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้โปรแกรม LISREL Version 8.72 ในการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) และการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัยพบว่า

องค์ประกอบหลักทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม เป็นองค์ประกอบสำคัญของจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา โดยองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ องค์ประกอบด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ (.96) มี 19 ตัวบ่งชี้, องค์ประกอบด้านจรรยาบรรณต่อสังคม (.90) มี 20 ตัวบ่งชี้, องค์ประกอบด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ (.89) มี 21 ตัวบ่งชี้, องค์ประกอบด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (.80) มี 25 ตัวบ่งชี้, และองค์ประกอบด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง (.74) มี 23 ตัวบ่งชี้

* นิตยระดับคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ผลการทดสอบความเที่ยงตรงของโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้ค่าไค-สแควร์ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ของตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา โดยการทดสอบกับกลุ่มผู้จัด จำนวน 72 คน ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.99 – 4.90 ซึ่งอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งแสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์

คำสำคัญ : จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop the professional code of ethics indicators of the school administrators 2) to test the validity of the structural model of the professional code of ethics of the school administrators with the empirical data, and 3) to test the criterion-related validity of the professional code of ethics indicators of the school administrators.

The samples as in the purpose No.2 were 962 school administrators working under the office of Basic Education Commission in the northeast of Thailand. They were chosen by the systematic sampling. The samples as in the purpose No.3 were 72 school administrators working under the office of Basic Education Commission in every region of Thailand. They were chosen by purposive sampling. The research instruments were Questionnaires which ask about the suitability of the professional code of ethics. The questions were 5 point rating scales of likert. The researcher used SPSS program to analyze the basic statistics, and used LISREL program Version 8.72 for Confirmatory Factor Analysis and Second Order Confirmatory Factor Analysis, in order to test the validity of the structural model of the professional code of ethics of the school administrators with the empirical data.

The findings revealed that :

The professional code of ethics of school administrators consisted of five main components which were code of ethics towards oneself, code of ethics towards professional code of ethics towards serviced-taker, code of ethics towards professional party, and code of ethics towards society. The components were ranked from the highest to the least factor loading which were shown as the code of ethics towards serviced-taker (.96) that was composed of 19 indicators, code ethics towards society (.90) that was composed of 20 indicators, code of ethics towards professional party(.89) that was composed of 21 indicators, code of ethics towards profession (.80)

that was composed of 25 indicators, and code of ethics towards oneself (.74) that was composed of 23 indicators respectively.

The validity testing result of the structural model of the professional code of ethics indicators of the school administrators by using chi-square, feasibility index, and revised feasibility index showed had significant validity with the empirical data.

The testing result of criterion-related validity of the professional code of ethics indicators of the school administrators that tested with 72 sample in known group showed the mean between 3.99-4.90 which were in high and very high level which meant that the professional code of ethics the criterion- related validity.

Keywords : The Professional Code of Ethics of The School Administrators.

บทนำ

ในการบริหารและจัดการศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจในการบังคับบัญชาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา และเป็นตัวอย่างให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม หากผู้บริหารสถานศึกษาได้ดำเนินการบริหารและจัดการศึกษาอย่างมีจิตสำนึกในการปฏิบัติราชการและประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ย่อมทำให้การบริหารและจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพอันจะส่งผลกระทบยาวต่อองค์การ ต่อวิชาชีพ และต่อสังคมประเทศชาติในที่สุด

เนื่องจากสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมสมัยใหม่ที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นสังคมระบบที่มีความรู้เป็นฐาน (Knowledge Based) (จินตนา บุญบงการ, 2551:2) ในขณะที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงจิตใจของมนุษย์ก็มีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย มีความโลก ความเห็นแก่ตัว ขาดคุณธรรม จริยธรรม คุณธรรมจริยธรรมของบุคคลลดลง เนื่องจากการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550:15) ไม่เห็น

ความสำคัญของศีลธรรม คุณธรรม เมตตาธรรม และจริยธรรม มองประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก (วิทยากร เชียงกูล, 2550:2) จรรยาบรรณของแต่ละวิชาชีพถูกละเลย ปัญหาจริยธรรมเป็นปัญหาที่ทำลายต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน (พระมหาสุรศักดิ์ สุรเมธี, 2551:online) ระบบการคัดเลือก การบริหารและการให้ความดีความชอบครู อาจารย์ และบุคลากรยังอยู่ภายใต้ระบบราชการแบบรวมศูนย์ที่เป็นเรื่องการใช้อำนาจนิยมและการวิ่งเต้นเส้นสายมากกว่าระบบการให้ผลตอบแทนตามความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพ (วิทยากร เชียงกูล, 2550:6) การใช้เงิน สิ่งของแลกเปลี่ยนกับการเลื่อนระดับเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน การใช้อำนาจของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ได้บังคับบัญชาปฏิบัติเรื่องส่วนตัวให้กับตัวเองและครอบครัว (รัตนะ บัวสนธ์, 2545:53) ผู้บริหารโรงเรียนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพครู บางส่วนละเลยการมีจริยธรรมในการบริหารงาน (กมลทรรศน์ แซ่เฮง, 2551: บทคัดย่อ) ขณะที่นักวิชาการและนักการศึกษาบางท่านได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับผู้บริหารด้านการศึกษาว่าไม่มีภาวะผู้นำแต่ได้รับการแต่งตั้งเพราะวิ่งเต้นเก่ง

แสดงว่าผู้บริหารไม่มีคุณธรรม ทำให้การบริหารจัดการไม่โปร่งใส (สมบัติ ช่างธัญวงศ์, 2550:26) องค์การที่มีปัญหาถึงขั้นทำให้ภาพลักษณ์ ความเชื่อถือขององค์กรเสียหาย ส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้บริหารระดับสูงหรือผู้บริหารขององค์กรเป็นผู้กระทำ (ณรงคiewicz, แสนทอง, 2551:online) ตัวอย่างความเสียหายขององค์กรอันเนื่องมาจากความไร้จริยธรรมหรือการไม่มีจรรยาบรรณของผู้บริหารระดับสูง (สุรพล ศรีบุญทรง, 2551:online)

ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2549 ผู้บริหารสถานศึกษาได้ถูกดำเนินการทางวินัยกรณีความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ความผิดกรณีชู้สาว ความผิดกรณีการปลอมแปลงเอกสาร เป็นจำนวนมาก (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549:3) การคลางแคลงใจในการบริหารสถานศึกษาจนนำไปสู่การขับไล่ผู้บริหารสถานศึกษา (เดลินิวส์, 2550:9 ; มติชน, 2550:26) ซึ่งเป็นกรณีสะท้อนปัญหาการประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาในระดับที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมกันเพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาต่อไป

แม้ว่าคุรุสภา จะได้ออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกอบด้วย จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ เป็นเพียงการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา แต่ไม่ได้กำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวัดการประพฤติตนตามจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพและตามแบบแผนพฤติกรรมตามวิชาชีพแต่อย่างใด

ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และบริหารการศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา จึงมีความสนใจที่จะหาคำตอบว่ามีตัวแปรอะไรบ้างที่บ่งชี้ความประพฤติและการดำเนินงานให้เป็นไปตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาและตัวบ่งชี้รวมจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ของตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษามีความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 962 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากทุก
ภูมิภาค จำนวน 72 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยการ
เลือกแบบเจาะจง

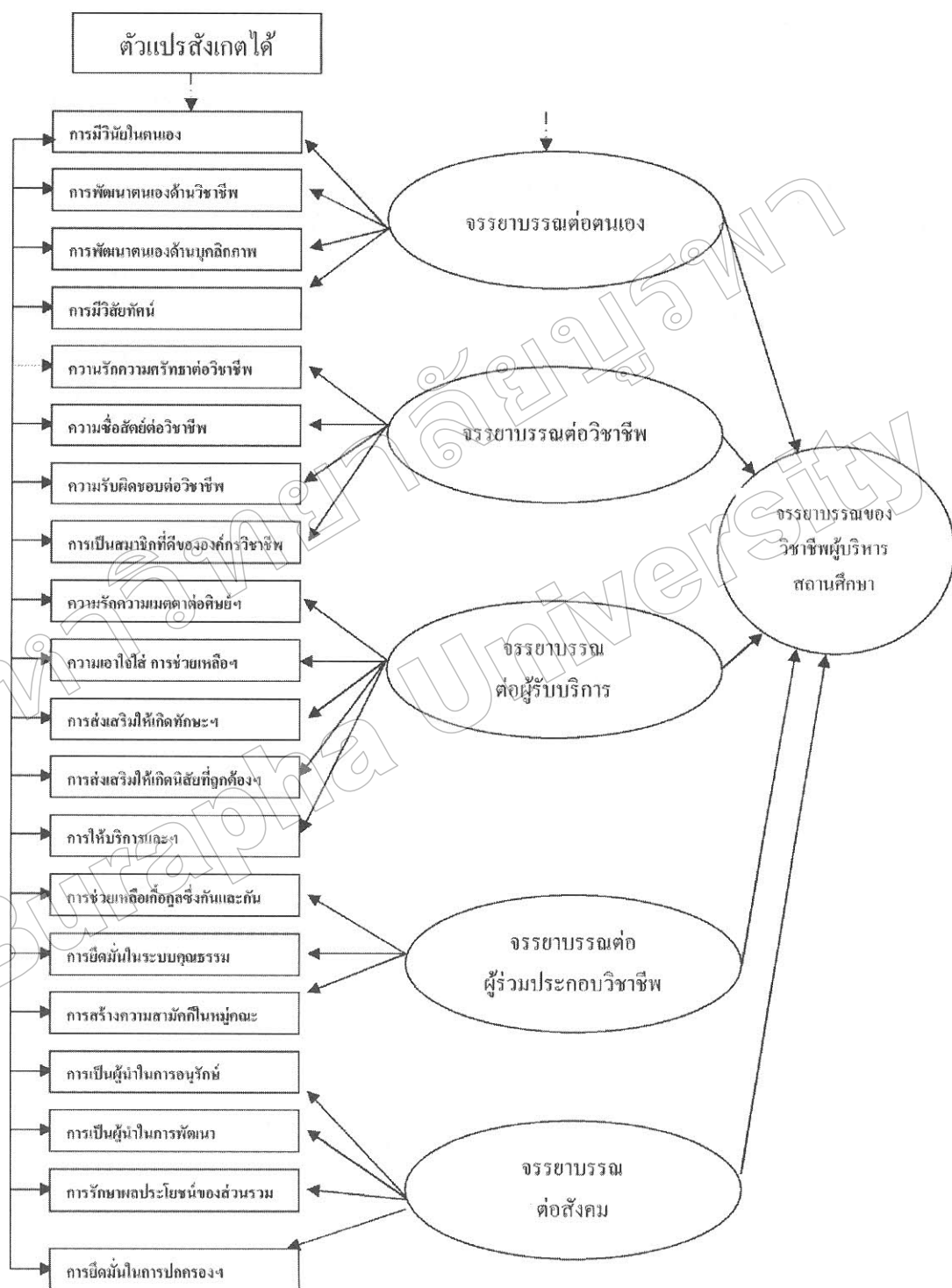
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่จรรยาบรรณของ
วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน
ดังนี้

1. การร่างโมเดลโครงสร้างจรรยาบรรณของ
วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

ในขั้นตอนการร่างโมเดลโครงสร้างจรรยาบรรณ
ของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่
เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา
เพื่อสร้างโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่
เป็นตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา
ซึ่งเป็นโมเดลเชิงทฤษฎี (Theoretical Model) เพื่อใช้
ในการวิเคราะห์ห่อองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory
Factor Analysis) ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 โมเดลเชิงทฤษฎีในการวิเคราะห์โมเดลอิสระ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย เครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามความเหมาะสมของ ตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผ่านกระบวนการตรวจสอบดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) (Waltz. & Bausell. 1981, อ้างถึงใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2549) ทุกข้อมีค่าตั้งแต่ .80 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก มีค่าอยู่ระหว่าง .951-.965 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้ t-test มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเครื่องมือวิจัยมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. การทดสอบความสอดคล้องของโมเดล โครงสร้างตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นหลัก ประกอบกับการใช้เครือข่ายในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ผลการเก็บข้อมูลพบว่า แบบสอบถามจำนวน 1,080 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 972 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90 แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ 962 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 98.97 ผู้วิจัยจึงนำไปลงรหัสเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-related Validity) ของตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยนำตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นไปสร้างเป็นแบบสอบถามเชิงประจักษ์ ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครือข่ายในแต่ละจังหวัดตามภาคภูมิศาสตร์เป็นหลัก ผลการเก็บข้อมูลพบว่า แบบสอบถามจำนวน 80 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 72 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90 แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบหลักด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ประกอบด้วย 23 ตัวบ่งชี้, ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 25 ตัวบ่งชี้, ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 19 ตัวบ่งชี้, ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ 21 ตัวบ่งชี้ และ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม 20 ตัวบ่งชี้โดยตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ได้แก่การร่วมกิจกรรมของวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์, การเป็นผู้นำในการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ และการเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ทั้ง 108 ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมระหว่าง 4.49-4.83 ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า Bartlett's test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 17016.141, 22684.562, 15757.517, 20812.702 และ 24038.764 มีค่าความน่าจะเป็นน้อยกว่า .000($p < .01$) ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin เท่ากับ .952, .944, .954, .958 และ .941 โดยทุกค่ามีมากกว่า .80 สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (Kim. & Mueller. 1978 อ้างถึงใน สมเกียรติ ทานอก, 2539:58)

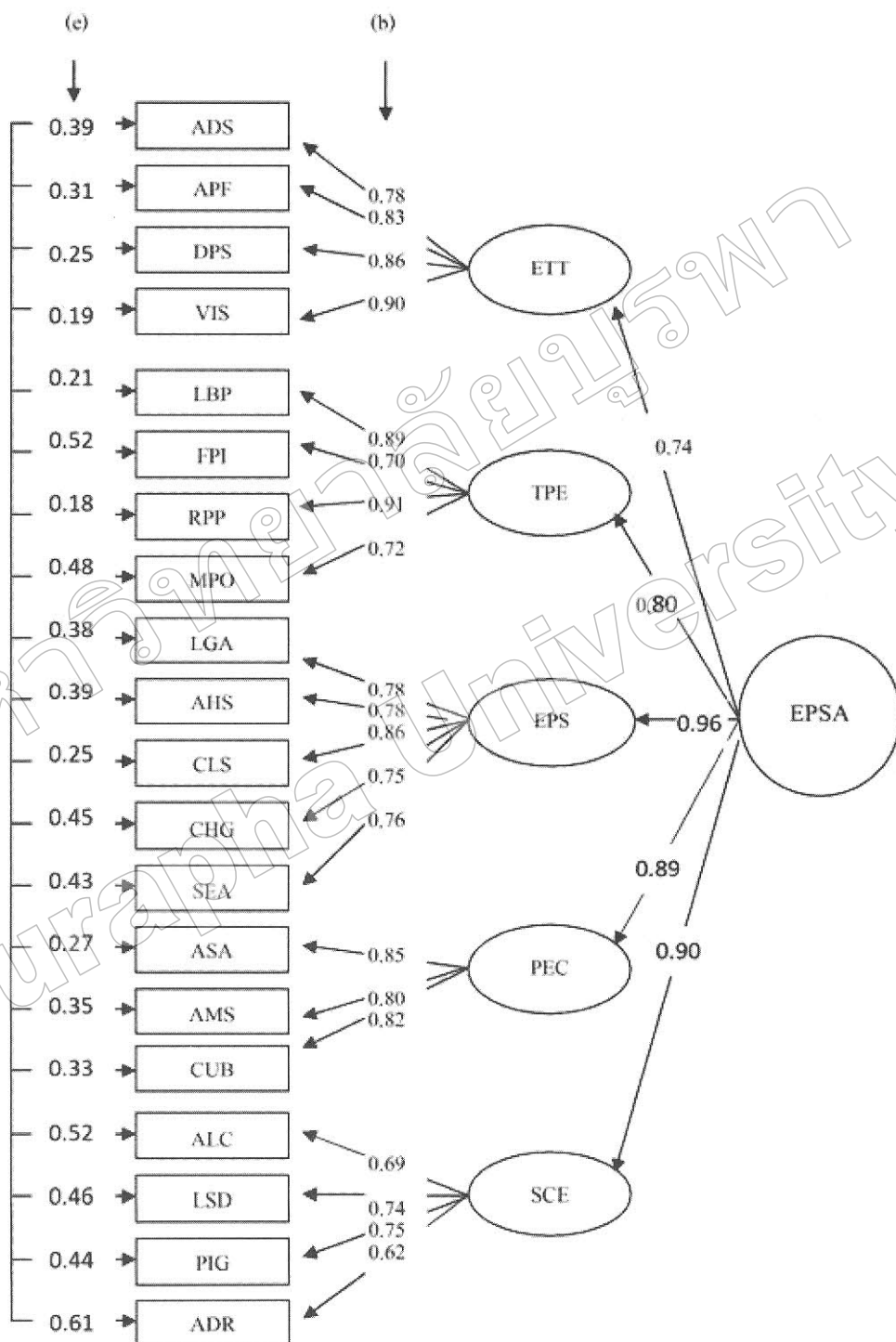
2. ผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดล โครงสร้างตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่ามีค่าไค-สแควร์เท่ากับ 10.52 ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ 23 ค่าความน่า

จะเป็นเข้าใกล้ 1 ($p = .98$) นั่นคือ ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) รวมทั้ง ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 1 และเข้าใกล้ 1 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานที่ว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยค่าน้ำหนัก องค์ประกอบมีค่าเป็นบวกทุกค่า ตั้งแต่ .74-.96 เรียงลำดับค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ (.96) จรรยาบรรณต่อสังคม (.90) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ (.89) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (.80) และจรรยาบรรณต่อตนเอง (.74) รายละเอียดดังตาราง 1 และภาพประกอบ 2

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวมจรรยาบรรณของวิชาชีพ
ผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b(SE)	สปส. การพยากรณ์ (R^2)	สปส. คะแนนองค์ประกอบ
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับแรก			
องค์ประกอบจรรยาบรรณต่อตนเอง (ETT)			
ADS	.78	.61	.19
DPF	.83	.69	.09
DPS	.86	.75	.37
VIS	.90	.81	.35
องค์ประกอบจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ (TPE)			
LBP	.89	.79	.42
FPI	.70	.48	-.05
RPP	.91	.82	.47
MPO	.72	.52	.16
องค์ประกอบจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ (EPS)			
LGA	.78	.62	.30
AHS	.78	.61	.09
CLS	.86	.75	.35
CHG	.75	.55	.14
SEA	.76	.57	.05
องค์ประกอบจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ (PEC)			
ASA	.85	.73	.34
AMS	.80	.65	.10
CUB	.82	.67	.14
องค์ประกอบจรรยาบรรณต่อสังคม (SCE)			
ALC	.69	.48	.12
LSD	.74	.54	.14
PIG	.75	.56	.16
ADR	.62	.39	-.03
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับสอง			
ETT	.74	.55	
TPE	.80	.64	
EPS	.96	.92	
PEC	.89	.79	
SCE	.90	.80	
Chi-Square = 10.52 df = 23 p - value = 0.98756 GFI = 1.00 AGFI = .99			
RMSEA = 0.000 RMR = 0.004			

p<.01

ภาพประกอบ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้รวมจรรยาบรรณของวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

3. ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ของตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 3.99-4.90 ซึ่งอยู่ในระดับมากและมากที่สุด แสดงว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอโดยสังเขป ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์โมเดลตัวบ่งชี้อรรถาภิธานของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าโมเดลตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงว่าองค์ประกอบหลักจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพ ที่ว่าจรรยาบรรณของวิชาชีพประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก (ชาคริตอนันทรวัน, 2537 ; ศูนย์ประสานงานการศึกษา เกษศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2545 ; จิวรรณ สัตยธรรม และคณะ, 2545 ; สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2550 ; สภากายภาพ, 2549) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทุกวิชาชีพต่างมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพ

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของตัวบ่งชี้อรรถาภิธานของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าทั้ง 5 องค์ประกอบหลักเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาเนื่องจากมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ องค์ประกอบด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น

ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการเป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546:11) อีกทั้งแนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549 : ๕) รวมทั้งแผนการศึกษาแห่งชาติ(พ.ศ.2545-2559) กำหนดกระบวนการพัฒนาโดยรวมที่ “คน” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : (1))

3. ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ของตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา มีระดับความเที่ยงตรงในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ที่มีค่าความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด ประกอบกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า ซึ่งแสดงว่าตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษามีความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและปฏิบัติ

คุรุสภา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อาจนำผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวบ่งชี้จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ไปใช้เป็นเครื่องมือควบคุม

ความประพฤติและการดำเนินงานให้เป็นไปตามจรรยา
บรรณของวิชาชีพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยโดยการนำตัวบ่งชี้รวมจรรยาบรรณ
ของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้
จำแนกตัวแปรตามเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัด หรือตาม

ภาคภูมิศาสตร์ แล้วนำมาเปรียบเทียบกันเพื่อจะได้ทราบ
ลักษณะการกระจายของระดับจรรยาบรรณของวิชาชีพ
ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะมีประโยชน์ในการนำไปใช้
กำหนดขอบเขตการปรับปรุงหรือพัฒนาจรรยาบรรณของ
วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาให้เหมาะสมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ แซ่เฮง. (2551). การศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. ได้จาก <http://thaiedresearch.org/result/detail.php?id=292> สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2551.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- จินตนา บุญบงการ. (2551). จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ สัตยธรรม และคณะ. (2545). การศึกษาสภาพการใช้จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ศรีธัญญา.
- ชาคริต อนันทรวัน. (2537). จรรยาบรรณหมอฟันบ้าน. เลย : วิทยาลัยครูเลย.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2551). จรรยาบรรณของผู้บริหารองค์กรนั้นสำคัญไฉน?. ได้จาก http://www.peoplevalue.co.th/component/option,com_alphacontent/section,29/cat,142/t.. สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2551.
- เดลินิวส์. (2550). อื้อลั้ประท้วงขับไล่ ผอ.รร. ลงโทษรุนแรง. พุธที่ 13 มิถุนายน 2550. หน้า 9.
- พระมหาสุรศักดิ์ สุเมธ. (2551). ปัญหาจริยธรรม : ปัญหาที่ทำลายต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน. ได้จาก http://lmsonline.nrru.ac.th/board/index.php?topic=1539.0;prev_next=next สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2551.
- มดิชน. (2550). อื้อลั้ ผอ.โรงเรียนลงโทษโหด. พุธที่ 13 มิถุนายน 2550. หน้า 26.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2545). คอร์ปชั่นในวงการการศึกษาไทย : กรณีศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร
- วิทยากร เชียงกุล. (2550). สถานะการศึกษาไทย ปี 2549/2550 “การแก้ปัญหาและการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นระบบของคร่ำม”. กรุงเทพฯ : วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- ศูนย์ประสานงานการศึกษาเภสัชศาสตร์แห่งประเทศไทย(ศ.ศ.ภ.ท.). (2545). จริยธรรมของเภสัชกร : มุมมองจากสังคมไทย. กรุงเทพฯ : คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สภาทนายความ. (2549). มรรยาททนายความ. ได้จาก http://www.lawyerscouncil.or.th/depart3/myad_p1.html สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2551.
- สมเกียรติ ทานอก. (2539). การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมสำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ก.ม.(วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ ถำรงธัญวงศ์. (2550). สารพัน..ปัญหาการศึกษา วิฤตชาติ สู่แนวทางแก้ไข. ใน มดิชน. จันทร์ที่ 11 มิถุนายน 2550. หน้า 26.

- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนาวิทยานิพนธ์. ภาคเรียนที่ 2. ปีการศึกษา 2549. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สุรพล ศรีบุญทรง. (2551). “จรรยาบรรณภีวณ : เริ่มอูบดที่ผู้บรหการ”. ใ้จาก <http://www.Senate.Kmutnb.ac.th/Kmutnb.ac.th/name=knowledge&file=readknowledge&id=22> สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2551.
- สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษำแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559). กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2549). รวมตัวอย่างความผิด ทางวินัย อุตธรณ์ ร้องทุกข์ และการหรือข้อกฎหมาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549). กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2550). กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานวิชาชีพ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). ผลกระทบโลกาภีวณต่อการจัดการศึกษาในอีก 5 ปีข้างหน้า. กรุงเทพฯ : ออฟเซ็ท เพรส.